Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 270/2011

z dnia 21 marca 2011 r.

w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie

(Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 4)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Rady (UE) nr 1099/2012 z dnia 26 listopada 2012 r.	L 327	14	27.11.2012
►M2	Rozporządzenie Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r.	L 158	1	10.6.2013
►M3	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/490 z dnia 21 marca 2017 r.	L 76	8	22.3.2017
►M4	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2017/491 z dnia 21 marca 2017 r.	L 76	10	22.3.2017
►M5	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/465 z dnia 21 marca 2018 r.	L 78 I	1	21.3.2018
►M6	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/459 z dnia 21 marca 2019 r.	L 80	1	22.3.2019
►M7	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1163 z dnia 5 lipca 2019 r.	L 182	33	8.7.2019

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 270/2011

z dnia 21 marca 2011 r.

w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „środki finansowe” oznaczają aktywa finansowe i wszelkiego rodzaju korzyści ekonomiczne, w tym między innymi:

(i) gotówkę, czeki, roszczenia pieniężne, weksle trasowane, przekazy pieniężne i inne instrumenty płatnicze;

(ii) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych podmiotach, salda na rachunkach, wierzytelności i zobowiązania dłużne;

(iii) papiery wartościowe i papiery dłużne w obrocie publicznym lub niepublicznym, w tym akcje i udziały, certyfikaty papierów wartościowych, obligacje, weksle, warranty, skrypty dłużne i kontrakty na instrumenty pochodne;

(iv) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów oraz wartości narosłe z aktywów lub wygenerowane przez te aktywa;

(v) kredyty, prawa do potrącenia, gwarancje, gwarancje właściwego wykonania umów lub inne zobowiązania finansowe;

(vi) akredytywy, konosamenty, umowy sprzedaży;

(vii) dokumenty poświadczające posiadanie udziałów w funduszach lub środkach finansowych;

b) „zamrożenie środków finansowych” oznacza zapobieganie wszelkim ruchom tych środków, ich przenoszeniu, zmianom, wykorzystaniu, udostępnianiu lub dokonywaniu nimi transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałby jakąkolwiek zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie z nich, w tym zarządzanie portfelem;

c) „zasoby gospodarcze” oznaczają wszelkiego rodzaju aktywa, rzeczowe i niematerialne, ruchome i nieruchome, które nie są środkami finansowymi, ale mogą być użyte do pozyskania środków finansowych, towarów lub usług;

d) „zamrożenie zasobów gospodarczych” oznacza zapobieganie wykorzystywaniu tych zasobów do uzyskiwania środków finansowych, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, w tym między innymi poprzez ich sprzedaż, wynajem lub obciążanie ich hipoteką;

▼B

e) „terytorium Unii” oznacza wszystkie terytoria państw członkowskich, do których stosuje się Traktat, na warunkach określonych w tym Traktacie, w tym ich przestrzeń powietrzną.

Artykuł 2

1. Zamrożone zostają wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze stanowiące własność, będące w posiadaniu lub dyspozycji lub pod kontrolą osób, które – o czym mowa w art. 1 ust. 1 decyzji 2011/172/WPZiB – zostały wskazane jako odpowiedzialne za sprzeniewierzenie egipskich państwowych środków finansowych, oraz powiązanych z nimi osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, wymienionych w załączniku I.

2. Żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych nie udostępnia się, bezpośrednio lub pośrednio, osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w załączniku I ani na ich rzecz.

3. Zakazuje się świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest bezpośrednie lub pośrednie ominięcie środków, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 3

1. W załączniku I wskazuje się powody umieszczenia danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów w wykazie.

2. W załączniku I zamieszcza się również, jeśli są dostępne, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów. W odniesieniu do osób fizycznych informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportów i dokumentów tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – a także funkcję lub zawód. W odniesieniu do osób prawnych, podmiotów i organów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 4

1. W drodze odstępstwa od art. 2 właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, mogą zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że środki finansowe i zasoby gospodarcze, o których mowa, są:

a) niezbędne do pokrycia wydatków na podstawowe potrzeby osób fizycznych wymienionych w załączniku I oraz członków rodziny pozostających na ich utrzymaniu, w tym opłat za środki spożywcze, najem lub kredyt hipoteczny, leki, leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe oraz opłat na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej;

▼B

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów lub zwrot wydatków poniesionych w związku ze świadczeniem usług prawniczych;

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów opłat lub prowizji za standardową usługę przechowywania lub utrzymywania zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; lub

d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że dane państwo członkowskie poinformowało wszystkie pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję co najmniej dwa tygodnie przed udzieleniem zezwolenia o powodach stwierdzenia, że specjalne zezwolenie powinno zostać wydane.

2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie ust. 1.

▼M1

Artykuł 5

1. W drodze odstępstwa od art. 2 właściwe organy w państwach członkowskich, wyszczególnione na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków lub zasobów gospodarczych po spełnieniu następujących warunków:

a) dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem arbitralnej decyzji wydanej przed datą umieszczenia w załączniku I osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 2, lub są przedmiotem orzeczenia sądowego lub administracyjnego wydanego w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonalnego w danym państwie członkowskim przed tą datą lub po tej dacie;

b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub uznanych za uzasadnione w takim orzeczeniu, w granicach określonych w mających zastosowanie przepisach ustawowych i wykonawczych regulujących prawa osób posiadających takie roszczenia;

c) orzeczenie nie jest na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku I; oraz

d) uznanie orzeczenia nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

2. Zainteresowane państwo członkowskie informuje inne państwa członkowskie i Komisję o wszelkich zezwoleniach wydanych na podstawie niniejszego artykułu.

▼B

Artykuł 6

▼M1

1. Art. 2 ust. 2 nie stosuje się w odniesieniu do dodawania do zamrożonych rachunków:

a) odsetek lub innych dochodów należnych od tych rachunków; lub

▼M1

b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą umieszczenia w załączniku I osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 2; lub

c) płatności należnych z tytułu orzeczenia sądowego, decyzji administracyjnej lub orzeczenia arbitrażowego, wydanych w Unii lub wykonalnych w danym państwie członkowskim,

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody oraz płatności zostaną zamrożone zgodnie z art. 2 ust. 1.

▼B

2. Art. 2 ust. 2 nie uniemożliwia instytucjom finansowym lub kredytowym w Unii zasilania zamrożonych rachunków środkami finansowymi przekazywanymi im na rachunek umieszczonej w wykazie osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, pod warunkiem że wszelkie kwoty dodatkowe na takim rachunku zostaną również zamrożone. Instytucja finansowa lub kredytowa niezwłocznie powiadamia właściwy organ o takich transakcjach.

Artykuł 7

Na zasadzie odstępstwa od art. 2 i pod warunkiem, że płatność dokonywana przez osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ wymieniony w załączniku I jest należna na mocy umowy lub porozumienia zawartego przez daną osobę, podmiot lub organ lub zobowiązania je obciążającego, zanim ta osoba, podmiot lub organ zostały wymienione w załączniku I, właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, mogą zezwolić, na warunkach, jakie uznają za stosowne, na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) właściwy organ ustalił, że:

(i) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane do dokonania płatności przez osobę, podmiot lub organ wymienione w załączniku I; oraz

(ii) dokonanie płatności nie narusza przepisów art. 2 ust. 2;

b) dane państwo członkowskie co najmniej dwa tygodnie przed udzieleniem zezwolenia powiadomiło pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o takim ustaleniu i o swoim zamiarze udzielenia zezwolenia.

Artykuł 8

1. Osoby fizyczne lub prawne albo podmioty lub organy lub ich dyrektorzy lub pracownicy, którzy zamrażają środki finansowe i zasoby gospodarcze lub odmawiają ich udostępnienia, w dobrej wierze i w oparciu o przekonanie, że działanie takie jest zgodne z niniejszym rozporządzeniem, nie ponoszą z tego tytułu żadnej odpowiedzialności, chyba że dowiedziono, że środki finansowe i zasoby gospodarcze zostały zamrożone lub zatrzymane na skutek niedbalstwa.

▼B

2. Zakaz zawarty w art. 2 ust. 2 nie skutkuje jakąkolwiek odpowiedzialnością osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, które udostępniły środki finansowe lub zasoby gospodarcze, jeżeli nie wiedziały one i nie miały uzasadnionego powodu do przypuszczenia, że ich działania mogą naruszyć ten zakaz.

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących sprawozdawczości, poufności i tajemnicy zawodowej osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy:

a) przekazują niezwłocznie wszelkie informacje, które ułatwiłyby przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, takie jak dane dotyczące rachunków i kwot zamrożonych zgodnie z art. 2 ust. 1, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym wspomniane osoby fizyczne i prawne, podmioty lub organy mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, wskazanemu na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, oraz Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem państw członkowskich; oraz

b) współpracują ze wspomnianym właściwym organem przy weryfikacji tych informacji.

2. Wszelkie informacje dostarczone lub otrzymane zgodnie z niniejszym artykułem są wykorzystywane jedynie do celów, dla których je dostarczono lub otrzymano.

▼M1

3. Ustęp 2 nie uniemożliwia państwom członkowskim przekazywania takich informacji, zgodnie z ich prawem krajowym, odpowiednim organom Egiptu i innym państwom członkowskim, w razie konieczności, w celu wsparcia procesu odzyskiwania sprzeniewierzonych środków.

▼B

Artykuł 10

Komisja i państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają się wzajemnie o środkach podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i wymieniają wszelkie stosowne, dostępne im informacje w związku z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacje odnośnie do problemów dotyczących naruszeń i trudności w egzekwowaniu oraz orzeczeń wydanych przez sądy krajowe.

Artykuł 11

Komisja jest upoważniona do zmiany załącznika II na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie.

Artykuł 12

1. W przypadku gdy Rada podejmie decyzję o objęciu osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu środkami, o których mowa w art. 2 ust. 1, wprowadza stosowne zmiany w załączniku I.

2. Rada powiadamia o decyzji, o której mowa w ust. 1, i uzasadnieniu umieszczenia w wykazie daną osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ bezpośrednio - gdy adres jest znany - albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie, podmiotowi lub organowi zgłoszenie uwag.

▼B

3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w ust. 1, i odpowiednio informuje daną osobę, podmiot lub organ.

4. Wykaz znajdujący się w załączniku I poddawany jest przeglądowi regularnie, co najmniej raz na 12 miesięcy, począwszy od dnia 21 marca 2011 r.

Artykuł 13

1. Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wdrożenia. Ustanowione sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych zasadach niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach w tych zasadach.

Artykuł 14

Adres i inne dane kontaktowe Komisji na potrzeby powiadamiania, informowania lub innego sposobu przekazywania jej informacji w przypadkach, w których wymaga tego niniejsze rozporządzenie, wskazane są w załączniku II.

Artykuł 15

Niniejsze rozporządzenie stosuje się:

a) na terytorium Unii;

b) na pokładach wszystkich statków powietrznych lub wodnych podlegających jurysdykcji państw członkowskich;

c) wobec każdej osoby będącej obywatelem jednego z państw członkowskich, przebywającej na terytorium Unii lub poza nim;

d) wobec każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu, zarejestrowanego lub utworzonego na mocy prawa państwa członkowskiego;

e) wobec każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu w odniesieniu do wszelkiego rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej całkowicie lub częściowo na terytorium Unii.

Artykuł 16

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼**M6**

ZAŁĄCZNIK I

A. Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2 ust. 1

	Imię i Nazwisko (i ewent. pseudonimy)	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie
1.	Mohamed Hosni Elsajed Mubarak	Były prezydent Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 4.5.1928 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji.
2.	Suzanne Saleh Thabet	Małżonka Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 28.2.1941 Kobieta	Osoba powiązana z Mohamedem Hosnim Elsajedem Mubarakiem, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji.
3.	Alaa Mohamed Hosni Elsajed Mubarak	Syn Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 26.11.1960 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji.
4.	Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech	Małżonka Alaa Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, syna byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 5.10.1971 Kobieta	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji; jest ona także powiązana z Alaa Mohamedem Hosnim Elsajedem Mubarakiem.
5.	Dżamal Mohamed Hosni Elsajed Mubarak	Syn Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 28.12.1963 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji
6.	Chadiga Mahmud El Dżammal	Małżonka Dżamala Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka, syna byłego prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu Data urodzenia: 13.10.1982 Kobieta	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą postępowanie sądowe lub postępowanie o odzyskanie mienia w związku z prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych, na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji; jest ona także powiązana z Dżamalem Mohamedem Hosnim Elsajedem Mubarakiem.

▼M6

	Imię i Nazwisko (i ewent. pseudonimy)	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie
15.	Mohamed Zohir Mohamed Wahed Garrana	Były minister turystyki Data urodzenia: 20.2.1959 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą – na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji – postępowanie sądowe w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych.
18.	Habib Ibrahim Habib Eladli	Były minister spraw wewnętrznych Data urodzenia: 1.3.1938 Mężczyzna	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą – na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji – postępowanie sądowe w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych.
19.	Elham Sajed Salem Szarszar	Małżonka Habiba Ibrahima Eladliego Data urodzenia: 23.1.1963 Kobieta	Osoba, wobec której władze egipskie prowadzą – na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji – postępowanie sądowe w sprawie sprzeniewierzenia funduszy państwowych; jest ona także powiązana z Habibem Ibrahimem Eladlim.

B. Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej zgodnie z prawem egipskim:

Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej

Z art. 54, 97 i 98 konstytucji Egiptu, art. 77, 78, 124, 199, 214, 271, 272 i 277 egipskiej ustawy o postępowaniu karnym oraz art. 93 i 94 egipskiej ustawy o prawie do obrony (ustawa nr 17 z 1983 r.) wynika, że na mocy egipskiego prawa gwarantowane są następujące prawa:

— w przypadku każdej osoby podejrzanej lub oskarżonej o popełnienie przestępstwa:

1. prawo do kontroli sądowej każdego aktu lub decyzji administracyjnej;

2. prawo do bronienia się samemu lub przez ustanowionego przez siebie obrońcę, a jeśli dana osoba nie ma wystarczających środków na poniesienie kosztów obrony, do bezpłatnego skorzystania z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości;

— w przypadku każdej osoby oskarżonej o popełnienie przestępstwa:

1. prawo do niezwłocznego otrzymania szczegółowej informacji w języku dla niej zrozumiałym o istocie i przyczynie skierowanego przeciwko niej oskarżenia;

2. prawo do odpowiedniego ilości czasu na przygotowanie obrony oraz do możliwości w zakresie przygotowania obrony;

3. prawo do przesłuchania lub spowodowania przesłuchania świadków oskarżenia oraz żądania obecności i przesłuchania świadków obrony na takich samych warunkach jak świadków oskarżenia;

4. prawo do korzystania z bezpłatnej pomocy tłumacza, jeżeli dana osoba nie rozumie języka używanego w sądzie lub nie mówi tym językiem.

Zastosowanie prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej

1. Mohamed Hosni Elsajed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności, co następuje:

Sprawa pierwsza:

▼M6

27 czerwca 2013 r. Mohamed Hosni Elsajed Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe. 9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny podtrzymał wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni osiągnęli ugodę z komisją biegłych ustanowioną dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Ugoda ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r. Ugoda ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komitet biegłych nie był komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wniosek o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA).

Sprawa druga:

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Hosniego Mubaraka do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

3. Alaa Mohamed Hosni Elsajed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Alaa Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje;

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Alaa Mohamedowi Hosniemu Elsajedowi Mubarakowi i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiekolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny podtrzymał zakaz. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Alaa Mubarak nie zaskarżył orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa pierwsza:

Sprawę przeciwko oskarżonemu i jeszcze jednej osobie skierowano do sądu pierwszej instancji (kairski sąd karny) 30 maja 2012 r. 6 czerwca 2013 r. sąd odesłał sprawę do prokuratury w celu dalszego dochodzenia. Po zakończeniu dochodzenia sprawa została ponownie skierowana do sądu. 15 września 2018 r. kairski sąd karny wydał orzeczenie, na mocy którego: (i) zwrócił się do wyznaczonego komitetu biegłych o uzupełnienie sprawozdania biegłych przedstawionego sądowi w lipcu 2018 r., (ii) nakazał aresztowanie oskarżonych oraz (iii) zalecił przekazanie sprawy Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA) z myślą o ewentualnej ugodzie. Oskarżeni skutecznie zaskarżyli nakaz aresztowania i, w wyniku wniosku o zmianę składu sędziowskiego, sprawa została odesłana do innego obwodu sądu karnego w celu dokonania kontroli zasadności.

▼M6

Sprawa druga:

27 czerwca 2013 r. Alaa Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe.

9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny podtrzymał wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni osiągnęli ugodę z komitetem biegłych ustanowionym dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Ugoda ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r. Ugoda ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komitet biegłych nie był komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wniosek o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA).

Sprawa trzecia:

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Alaa Mubaraka do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

4. Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiekolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny podtrzymał zakaz. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech nie zaskarżyła orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Hajdi Mahmud Magdi Hussajn Rasech do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

5. Dżamal Mohamed Hosni Elsajed Mubarak

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Dżamala Mohameda Hosniego Elsajeda Mubaraka w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

▼M6

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Dżamalowi Mohamedowi Hosniemu Elsajedowi Mubarakowi i innym osobom zbywania mienia i środków zgodnie – z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiekolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny podtrzymał zakaz. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Dżamal Mubarak nie zaskarżył orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa pierwsza:

Sprawę przeciwko Dżamalowi Mubarakowi i jeszcze jednej osobie skierowano do sądu pierwszej instancji (kairski sąd karny) 30 maja 2012 r. 6 czerwca 2013 r. sąd odesłał sprawę do prokuratury w celu dalszego dochodzenia. Po zakończeniu dochodzenia sprawa została ponownie skierowana do sądu. 15 września 2018 r. kairski sąd karny wydał orzeczenie, na mocy którego: (i) zwrócił się do wyznaczonego komitetu biegłych o uzupełnienie sprawozdania biegłych przedstawionego sądowi w lipcu 2018 r., (ii) nakazał aresztowanie oskarżonych oraz (iii) zalecił przekazanie sprawy Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA) z myślą o ewentualnej ugodzie. Oskarżeni skutecznie zaskarżyli nakaz aresztowania i, w wyniku wniosku o zmianę składu sędziowskiego, sprawa została odesłana do innego obwodu sądu karnego w celu dokonania kontroli zasadności.

Sprawa druga:

27 czerwca 2013 r. Dżamal Mubarak został oskarżony wraz z dwiema innymi osobami o sprzeniewierzenie środków publicznych, a 17 listopada 2013 r. w Kairze wszczęto postępowanie przed sądem karnym. 21 maja 2014 r. sąd uznał trzech oskarżonych za winnych. Oskarżeni zaskarżyli ten wyrok przed sądem kasacyjnym. 13 stycznia 2015 r. sąd kasacyjny uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy, 4 i 29 kwietnia 2015 r., strony przedstawiły wystąpienia ustne i pisma procesowe. 9 maja 2015 r. sąd karny w Kairze uznał oskarżonych za winnych, nakazał zwrot sprzeniewierzonych środków i zapłatę grzywny. 24 maja 2015 r. złożono apelację do sądu kasacyjnego. 9 stycznia 2016 r. sąd kasacyjny podtrzymał wyroki skazujące. 8 marca 2016 r. oskarżeni osiągnęli porozumienie z komitetem biegłych ustanowionym dekretem premiera nr 2873 z 2015 r. Ugoda ta została zatwierdzona przez Radę Ministrów 9 marca 2016 r. Ugoda ta nie została skierowana do sądu kasacyjnego w celu ostatecznego zatwierdzenia przez prokuratora generalnego, ponieważ komitet ekspertów nie był komisją właściwą. Oskarżeni mogą złożyć wniosek o ugodę do komisji właściwej – Krajowej Komisji ds. Odzyskiwania Mienia z Zagranicy (NCRAA).

Sprawa trzecia:

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. W trakcie postępowania wyjaśniającego Dżamal Mubarak został przesłuchany. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Dżamala Mubaraka do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

6. Chadiga Mahmud El Dżammal

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Chadigi Mahmud El Dżammal w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

▼M6

Nakaz zabezpieczenia

28 lutego 2011 r. prokurator generalny wydał postanowienie zakazujące Chadidze Mahmud El Dżammal i innym osobom zbywania mienia i środków – zgodnie z art. 208 bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiekolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. 8 marca 2011 r. właściwy sąd karny podtrzymał zakaz. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Chadiga El Dżammal nie zaskarżyła orzeczenia z 8 marca 2011 r.

Sprawa

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Podczas tego przesłuchania towarzyszył jej adwokat. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Chadigi Mahmud El Dżammal do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

15. Mohamed Zohir Mohamed Wahed Garrana

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Mohameda Zohira Mohameda Waheda Garrany w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Sprawa

Dochodzenie dotyczące okoliczności faktycznych w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego jest nadal w toku. Zdaniem Rady nic nie wskazuje na to, że naruszono prawo Mohameda Zohira Mohameda Waheda Garrany do obrony i do skutecznej ochrony sądowej.

18. Habib Ibrahim Habib Eladli

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Habiba Eladliego w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

Sprawa

Sprawa przeciwko Habibowi Eladliemu została skierowana przez sędziego śledczego do właściwego sadu z zarzutem sprzeniewierzenia środków publicznych. 7 lutego 2016 r. sąd ten podjął decyzję o zabezpieczeniu mienia Habiba Eladliego, jego żony i małoletniego syna. Wykonując decyzję sądu, 10 lutego 2016 r. prokurator generalny wydał nakaz zabezpieczenia mienia, zgodnie z art. 208bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiekolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. 15 kwietnia 2017 r. sąd uznał oskarżonego winnym. Oskarżony zaskarżył ten wyrok przed sądem kasacyjnym, który 11 stycznia 2018 r. uchylił wyrok i zarządził ponowny proces. Nowe postępowanie jest nadal w toku.

19. Elham Sajed Salem Szarszar

Z informacji w aktach Rady wynika, że prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej Elham Sajed Salem Szarszar w postępowaniu karnym, na które powoływała się Rada, były przestrzegane. Świadczy o tym w szczególności co następuje:

▼**M6**

Nakaz zabezpieczenia

Sprawa przeciwko mężowi Elham Szarszar została skierowana przez sędziego śledczego do właściwego sadu z zarzutem sprzeniewierzenia środków publicznych. 7 lutego 2016 r. sąd ten podjął decyzję o zabezpieczeniu mienia oskarżonej, jej męża i ich małoletniego syna. Wykonując decyzję sądu, 10 lutego 2016 r. prokurator generalny wydał nakaz zabezpieczenia mienia, zgodnie z art. 208bis/a egipskiej ustawy o postępowaniu karnym, który umożliwia prokuratorowi generalnemu zakazanie oskarżonemu, jego żonie i dzieciom zbywania ich mienia, jeżeli istnieją jakiekolwiek wątpliwości co do tego, czy takie mienie nie stanowi nielegalnych korzyści pochodzących z przestępstw popełnionych przez oskarżonego. Zgodnie z przepisami ustawowymi Arabskiej Republiki Egiptu oskarżeni mają prawo do zaskarżenia orzeczenia sądu wprowadzającego zakaz przed tym samym sądem. Elham Szarszar nie zaskarżyła wyroku sądu.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz właściwych organów państw członkowskich, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 7 oraz art. 9 ust. 1 lit. a), oraz adres Komisji, na który należy kierować powiadomienia

▼M7

BELGIA

https://diplomatie.belgium.be/nl/Beleid/beleidsthemas/vrede_en_veiligheid/sancties

https://diplomatie.belgium.be/fr/politique/themes_politiques/paix_et_securite/sanctions

https://diplomatie.belgium.be/en/policy/policy_areas/peace_and_security/sanctions

BUŁGARIA

https://www.mfa.bg/en/101

REPUBLIKA CZESKA

www.financnianalytickyurad.cz/mezinarodni-sankce.html

DANIA

http://um.dk/da/Udenrigspolitik/folkeretten/sanktioner/

NIEMCY

http://www.bmwi.de/DE/Themen/Aussenwirtschaft/aussenwirtschaftsrecht,did=404888.html

ESTONIA

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLANDIA

http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519

GRECJA

http://www.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html

HISZPANIA

http://www.exteriores.gob.es/Portal/en/PoliticaExteriorCooperacion/GlobalizacionOportunidadesRiesgos/Paginas/SancionesInternacionales.aspx

FRANCJA

http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/autorites-sanctions/

CHORWACJA

http://www.mvep.hr/sankcije

WŁOCHY

https://www.esteri.it/mae/it/politica_estera/politica_europea/misure_deroghe

CYPR

http://www.mfa.gov.cy/mfa/mfa2016.nsf/mfa35_en/mfa35_en?OpenDocument

ŁOTWA

http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539

LITWA

http://www.urm.lt/sanctions

LUKSEMBURG

https://maee.gouvernement.lu/fr/directions-du-ministere/affaires-europeennes/mesures-restrictives.html

▼**M7**

WĘGRY

http://www.kormany.hu/download/9/2a/f0000/EU%20szankci%C3%B3s%20t%C3%A1j%C3%A9koztat%C3%B3_20170214_final.pdf

MALTA

https://foreignaffairs.gov.mt/en/Government/SMB/Pages/Sanctions-Monitoring-Board.aspx

NIDERLANDY

https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-sancties

AUSTRIA

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLSKA

https://www.gov.pl/web/dyplomacja

PORTUGALIA

http://www.portugal.gov.pt/pt/ministerios/mne/quero-saber-mais/sobre-o-ministerio/medidas-restritivas/medidas-restritivas.aspx

RUMUNIA

http://www.mae.ro/node/1548

SŁOWENIA

http://www.mzz.gov.si/si/omejevalni_ukrepi

SŁOWACJA

https://www.mzv.sk/europske_zalezitosti/europske_politiky-sankcie_eu

FINLANDIA

http://formin.finland.fi/kvyhteistyo/pakotteet

SZWECJA

http://www.ud.se/sanktioner

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

https://www.gov.uk/sanctions-embargoes-and-restrictions

Adres, na który należy przesyłać powiadomienia do Komisji Europejskiej:

European Commission
Service for Foreign Policy Instruments (FPI)
EEAS 07/99
B-1049 Brussels, Belgia
E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu